A hiányos evangélium csődje

Ma emberek tömegeit láthatjuk, akik azt mondják, hogy évtizedekkel ezelőtt „újjászülettek”, és eszükbe sem jut, hogy el kell jutniuk a Krisztus teljességével ékeskedő kor mértékére.

Ez a súlyos megtévesztés, amely az életükbe fog kerülni, azért történik, mert Isten üdvösségi terve az ő számukra csupán a kegyesség látszatára és a bűnök bocsánatára szűkült le.

Hagyták, hogy a Sátán elhitesse velük: az „újjászületett” keresztyén életét a bukás, a megtérés, a bűnvallás, majd az újabb bukás jellemzi ugyanabban a bűnben vagy bűnökben, és ez így megy egészen a halál pillanatáig. Ez pedig azért történik, mert azt tanítják nekünk, hogy a bűnt nem lehet legyőzni, és a végén úgyis nekünk tulajdoníttatik az Úr Jézus igazsága. Sokan imádkoznak Istenhez, hogy legyőzzenek egy bizonyos bűnt vagy több bűnt (a rágalmazást, a haragot, a hiábavaló beszédet…), aztán másnap vagy harmadnap azt tapasztalják, hogy ismét legyőzték őket. Mivel keresztyén életükben nincs győzelmük a bűn felett (a harag, a mohóság felett…), nem tudják elhinni, hogy lehetséges az Úr Jézuséhoz hasonló életet élni, amely jellemük tökéletességére vezeti őket.

A vallásos ember állapota

Így arra a következtetésre jutottak, hogy ez az „újjászületett” keresztyén igazi élete, aki végül a mennybe jut, de nem annak alapján, amit a földön élt, hanem a Megváltó tökéletes élete alapján, amelyet az ő javára írnak.

Ez **a vallásos ember állapota,** aki prédikált, tanított, nyelveken szólt, prófétált, csodákat tett, megtartott egy napot, de nem hitte, hogy Isten **teljes engedelmességben való életet** kíván tőle, és azt, hogy az Úr képére formálódjék át. Élete végén azonban szörnyű meglepetés éri. **(Sokan** mondják majd nékem ama napon: Uram! Uram! nem a te nevedben prófétáltunk-é, és nem a te nevedben űztünk-é ördögöket, és nem a te nevedben cselekedtünk-é sok csodát? És akkor vallást teszek majd nékik: Sohasem ismertelek titeket; távozzatok tőlem, ti gonosztevők. Máté 7:22–23)

Súlyos csődöt látunk keresztyének tömegeinél, akik azt hiszik, hogy „újjászülettek”, ám amikor a halálos ágyukon fekszenek, az utolsó száz méteren, a Sátán által kínált egyetlen lehetőséghez futnak: az Úr irgalmához a „bűnök bocsánatáért”. Sokakat látunk, akiket gyötör a gondolat, hogy nem éltek békességben embertársaikkal, hittestvéreikkel, és felkeresik őket, hogy bocsánatot kérjenek tőlük.

Ennek a hiányos, csupán a bűnbocsánatra szorítkozó evangéliumnak a csődje arra kényszeríti őket, hogy kutassanak az emlékezetükben az életükben még megmaradt bűnök után, hogy bocsánatot kérjenek értük az Úrtól, az Ő kegyelmében és irgalmában reménykedve. Ez azért történik, mert nem hitték, és nem is munkálkodtak azon, hogy eljussanak a Krisztus teljességével ékeskedő kor mértékére.

Emlékeztetnünk kell azonban őket arra, hogy a Sátán által kínált **„engesztelés tana”**, az „üdvösség, amely csupán a bűnök bocsánatából áll”, magával hozza a büntetéstől való félelmet, mert az Írások azt kívánják tőlünk, hogy győztesek legyünk a bűn felett. (Légy vigyázó, és erősítsd meg a többit, a melyek halófélben vannak; mert nem találtam a te cselekedeteidet teljeseknek az Isten előtt. A ki győz, az fehér ruhákba öltözik; és nem törlöm ki annak nevét az életnek könyvéből. Jelenések 3:2, 5)

Aki nem munkálkodott azon, hogy eljusson Krisztus korának mértékére, annak ez a félelem megmarad, amíg le nem hunyja a szemét. Aki elfogadja ezt a hazug ajánlatot, annak nem lehet teljes bizodalma az ítélet napján.

A tökéletesség szükségessége

Csak akkor lesz bennünk az Ő szeretete, amely tökéletes, amikor eljutunk Krisztus korának mértékére, és csak ez a szeretet űzi ki a félelmet, és ad nekünk teljes bizodalmat azon a napon. (Abban lett teljessé a szeretet mi bennünk, hogy bizodalmunk legyen az ítélet napján. A szeretetben nincsen félelem; sőt a teljes szeretet kiűzi a félelmet; mert a félelem gyötrelemmel jár. A ki pedig fél, nem lett teljessé a szeretetben. 1János 4:17–18)

Ha az a vallási szervezet vagy gyülekezet (csoport), amelyben vagyunk, nem valósítja meg Isten tervét, ha nem tesz tanítványokká embereket, és nem adja őket Krisztus iskolájába azzal a céllal, hogy felnevelje őket az Úr Jézus teljességével ékeskedő kor mértékére, hanem csupán a kereszten hozott áldozatba vetett hit által elnyert üdvösségre szorítkozik, akkor ez a szervezet **nem Istentől van;** nem Krisztus teste.

Menekülnünk kell az ilyen szervezettől, amely a Sátán tervét terjeszti, amellyel megtévesztette a világot.

Az egyház Krisztus teste, és Isten nem arra tervezte, hogy vallásos programokra hívja az embereket, hanem a szentek növekedésére és tökéletesítésére; ez a rendeltetése. (És ő adott némelyeket… evangélistákul, némelyeket pedig pásztorokul és tanítókul, a szentek tökéletesbítése céljából… míg eljutunk mindnyájan… a Krisztus teljességével ékeskedő **kor mértékére.** Efézus 4:11–13)

Az Úr Jézus figyelmeztet bennünket, hogy tudakozzuk a Szentírást, nehogy eltévelyedjünk Isten igazságától az Ő tervét illetően, amely jellemünk tökéletességét tűzi ki célul. (**Legyetek azért ti tökéletesek, miképen a ti mennyei Atyátok tökéletes.** Máté 5:48)

Hogy a Sátán meg ne tévesszen bennünket, meg kell értenünk: nemcsak arra kaptunk elhívást, hogy bűneink bocsánatot nyerjenek, hanem arra is, hogy tanítványként növekedjünk, amíg el nem jutunk arra a tökéletességre, amelyet az Úr Jézus testvérének állapota megkövetel.

Ez a cikk a Krisztus képére átformálva – Tiszta Ige – Lelki ébredés forrásai című füzetből származik, amely ingyenesen elérhető az interneten .pdf formátumban.

Tovább a következő cikkre: Akiket jobban vonz a sötétség szépsége – Tiszta Ige – Lelki ébredés cikkek

---

Sursa: *A hiányos evangélium csődje* — Tiszta Ige
tisztaige.hu/cikkek/a-hianyos-evangelium-csodje